

Det foreslås, at bevillingsmyndigheden kan stille krav om godkendelse af ansatte i virksomheder med alkoholbevilling. Godkendelseskravet vil kunne omfatte såvel kategorier af virksomheder som en eller flere konkret angivne virksomheder. Tilsvarende kan godkendelseskravet omfatte alle ansatte eller være begrænset til visse stillingskategorier i de pågældende virksomheder. Herved sikres, at godkendelseskravet ikke gives en videre udstrækning end strengt nødvendigt efter de lokale forhold. Bevillingsmyndigheden bør derfor nøje fastlægge, hvilke virksomheder og hvilke kategorier af ansatte, der er omfattet af godkendelseskravet. Det antages, at der i mange kommuner ikke vil være behov for at indføre et godkendelseskrav. Godkendelseskravet kan udstrækkes til andre ansatte end dørmænd, hvor det er nødvendigt for at imødegå kriminalitet i bestemte restaurationsmiljøer.

Godkendelse kan nægtes eller tilbagekaldes, såfremt en person har udvist en sådan adfærd, at der er grund til at antage, at vedkommende ikke vil kunne udføre hvervet på betryggende måde. Godkendelse vil eksempelvis kunne nægtes eller tilbagekaldes, hvis vedkommende er involveret i voldskriminalitet eller andre strafbare handlinger såsom hælerivirksomhed eller narkokriminalitet.

Nægter politiet at godkende en person, kan spørgsmålet indbringes for Justitsministeriet, jf. forslagens § 34, stk. 1. Dette er i overensstemmelse med reglerne i lov om vagtvirksomhed.

Tilbagekaldes en godkendelse eller nægtes godkendelse af personer, der var ansat i restaurationer forud for godkendelseskravets indførelse, kan politiets afgørelse forlanges indbragt for domstolene efter reglerne i *stk. 4 og 5*. I de tilfælde, hvor afgørelserne kan kræves indbragt for domstolene, er den almindelige rekursadgang afskåret, jf. § 35, stk. 2.

Beskæftiger en restauratør personale, uden at de fornødne godkendelser foreligger efter § 15, vil bevillingsmyndigheden kunne fratage restauratøren bevillingen efter bestemmelsen i § 19, stk. 1, idet der vil være tale om en grov forsømmelse.

Til § 16

Stk. 1 svarer til den gældende lovs § 14, stk. 4, 1. pkt. § 14, stk. 4, 2. pkt., om fornyelse af bevillinger udstedt første gang før 1. oktober 1963 er ikke medtaget. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen vil, hvis spørgsmålet bliver aktuelt, kunne tillade fornyelse efter forslagens § 16, stk. 1.

Stk. 2 svarer til den gældende lovs § 14, stk. 6 og 7, bortset fra redaktionelle ændringer.

Stk. 3 svarer til den gældende lovs § 14, stk. 8.

Stk. 4 og 5 svarer til den gældende lovs § 14, stk. 9, der omfatter alkoholbevilling for såvel personer som selskaber. Forslagets stk. 4 gælder for personer og stk. 5 for selskaber. Forbudet mod, at personer kan få alkoholbevilling, er foreslået udvidet til også at gælde personer, der er medlem af direktion eller bestyrelse i selskaber, som fremstiller eller forhandler drikkevarer. Forbudet mod, at selskaber kan få alkoholbevilling, er foreslået udvidet til også at gælde selskaber, i hvilke et medlem af direktion eller bestyrelse er medlem af direktion eller bestyrelse i et andet selskab, som fremstiller eller forhandler drikkevarer. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kan dispensere. Denne adgang er fortsat henlagt til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen for at sikre en ensartet praksis.

Den gældende lovs § 14, stk. 9, 2. pkt., om fornyelse af bevillinger udstedt første gang før 1. januar 1973 er ikke medtaget. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen vil, hvis spørgsmålet bliver aktuelt, kunne tillade fornyelse efter forslagens § 16, stk. 4 og 5.

Til § 17

Stk. 1 svarer til den gældende lovs § 15, stk. 1, 2. pkt. Bestemmelsen om, at alkoholbevillingen skal påtegnes næringsbrevet, er bortfaldet. Meddelelse om alkoholbevilling gives ved en skrivelse fra bevillingsmyndigheden.

Stk. 2 svarer til den gældende lovs § 15, stk. 2. Dog kan afslag på ansøgning om midlertidig tilladelse ikke længere indbringes for Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, jf. forslagens § 35.

Kompetencen til at give midlertidig tilladelse til at servere stærke drikke er overgået fra Københavns magistrat til Politidirektøren i København. Politiet har tidligere end magistraten kendskab til ansøgerens forhold. I de tilfælde, hvor bevillingen skal gives af Landsbevillingsnævnet, vil magistraten ikke få sagen til behandling.

Til § 18

Bestemmelserne svarer hovedsageligt til den gældende lovs § 17. I stk. 1, nr. 3, er imidlertid indført den bestemmelse, at alkoholbevillingen bortfalder, når bevillingshaveren ikke længere udnytter bevillingen. Den omstændighed, at bevillingshaveren f.eks. i tilfælde af sygdom ikke i en periode udnytter alkoholbevillingen, medfører ikke bortfald af bevillingen.

Hvis bevillingshaveren sælger den virksomhed, hvortil bevillingen var gældende, vil sælgeren kunne have brug for sin bevilling i tilfælde af, at køberen misligholder sine forpligtelser, og sælgeren må tage virksomheden tilbage. I dette tilfælde vil virksomhe-